

“สอบตัวเอง”

ปัจจุบันนี้ เรื่องการสอนเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นที่สูงเกียวกับคนทุกเพศ ทุกวัย ถึงกับมีผู้พูดกันว่า “ชีวิตช่างเต็มไปด้วยการสอน”

เริ่มเข้าโรงเรียน ก็ต้องมีการสอนคัดเลือกก่อนแล้ว เพื่อรับเด็กให้เข้าเรียนตามจำนวนจำกัด พอกลับเป็นนักเรียนแล้วก็ต้องสอนกันเป็นประจำ ทั้งสอนซ้อม สอนเลื่อนชั้น พื้นจากการเล่าเรียนจะทำงาน ก็ต้องสอนแบ่งขั้นกันอีก ทำงานแล้วจะเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ ก็ต้องมีการสอบชิงกัน แบ่งกันค่าไฟไม่สิ้นสุด ชีวิตช่างเต็มไปด้วยการสอนเช่นนี้

ยังมีการสอนอีกอย่างหนึ่งซึ่งควรสอนกันทุกคน แต่คนที่ต้องสอนกลับไม่สนใจและไม่เห็นว่าเป็นความสำคัญ แล้วมองข้ามไปเสีย การสอนที่ว่านี้คือ “สอบตัวเอง”

การสอนตัวเอง ได้แก่ หมั่นตรวจสอบและให้คะแนนความประพฤติตนเอง เพื่อให้รู้ว่าตน ดี – ชั่ว ประการใด โดยคิดค้นหาความดีของตนชั่งไว้ทางหนึ่ง ค้นหาความชั่วชั่งไว้อีกทางหนึ่ง แล้วคำนวณน้ำหนักกว่าดีมากกว่าชั่ว หรือชั่วมากกว่าดี ถ้าน้ำหนักข้างดีเหนือกว่าข้างชั่ว เรียกว่า “สอบได้” แต่ถ้าน้ำหนักข้างชั่วมากกว่าข้างดี เรียกว่า “สอบตก”

เมื่อสอบได้ ก็ไปได้ ไปไหนกัน ? ไปเป็นคนอีกคนได้ ไปสร้างรักษาได้ ไปเป็นอินทร์ได้ เป็นพรหมก็ได้ และยังไปเป็นอะไรที่ดีๆได้อีกหลายอย่าง แต่หากสอบไม่ได้ ก็ไม่ได้ไปในที่ดี หรือในทางดี ต้องไปนรก ไปอนาย ไปเป็นพวกกำเนิดที่ต่ำช้า เลวทราบค่าไปอย่างแน่นอน

จะสอบอะไรก็สอบเด็ด แต่อย่าลืมสอบตัวเอง ผู้ที่หมั่นสอบตัวเองเสมอๆ ย่อมมีประโยชน์มากมายมหาศาล อย่างต่ำๆที่จะได้ทันตาเห็นก็คือ “จะมีผู้รับรอง..... ความเป็นมนุษย์ของตนได้อย่างน่าภาคภูมิใจ”

อตุดา หิ ปรัม ปิโย
ตนเที่ยว เป็นที่รักอย่างยิ่ง

“สำโรง” บรรณาการท่าน ศ.น.ศ.๕๔